

Spowiedź i rozgrzeszenie

Autor tekstu: **Agnieszka Zakrzewicz**

Włochy, to drugi po Polsce, najbardziej katolicki kraj w Europie. Aż 88,6% Włochów otrzymało w ciągu życia jeden lub więcej sakramentów świętych. We Włoszech jest ponad 26 tys. parafii, 36 tys. księży i 125 tys. siostr zakonnych. Szacuje się, że jedna osoba duchowna przypada na 290 mieszkańców, podczas gdy jeden lekarz przypada na 234 mieszkańców.

Włosi deklarują się katolikami, ale w przeciwieństwie do Polaków daleko im do religijnego fanatyzmu. Pomimo, że Włochy są bliżej Watykanu niż Polska, w tym kraju o sprawach Kościoła rozmawia się bardzo otwarcie, a w dyskusji tej biorą udział zarówno wierni, jak i osoby niewierzące. Takiej otwartości powinniśmy się od Włochów uczyć. Niestety obraz religijności tego kraju, jaki serwują polskie media, a zwłaszcza większość korespondentów polskich z Rzymu, jest bardzo wypaczony.

Spowiedź i rozgrzeszenie

Jednym z najlepszych przykładów tego, jak otwarcie można dyskutować o problemach kościoła jest książka Giordano Bruno Guerri'ego: *Ja cię rozgrzeszam (Io ti assolvo, Baldini&Castoldi, Milano 1993)*. Znany i ceniony włoski dziennikarz to zdeklarowany ateista wykształcony na Uniwersytecie Katolickim w Mediolanie. Giordano Bruno Guerri postawił sobie trzy poważne pytania: 1. Jaki wpływ ma sakrament spowiedzi (w którym wierny otrzymuje rozgrzeszenie) na stosunki społeczne regulowane przez prawo, jeżeli religia pod wieloma względami jest sprzeczna z etyką laicką oraz antyspołeczna? 2. Czy spowiednicy są przygotowani profesjonalnie do spełniania tak delikatnej misji? 3. Czy można powierzać im małe dzieci, które przed pierwszą komunią są zmuszane do pierwszej spowiedzi?

Guerri przez kilka miesięcy jeździł po dużych oraz mniejszych parafiach włoskich z ukrytym dyktafonem i spowiadał się w różnych konfesjonałach, przyznając się do grzechów wymyślonych, ale odzwierciedlających w pełni zakazy ustanowione w „Dziesięciu przykazaniach” oraz wszystkie inne słabości ludzkie. Przyznawał się więc do kłamstwa, szantażów, zdrady, cudzołóstwa, kradzieży, a nawet zabójstwa. To samo robiła inna dziennikarka Claudia Rocchini, która z nim współpracowała. Oboje zarejestrowali 100 różnych spowiedzi, które zostały później opublikowane w całości w książce i podzielone na trzy działy tematyczne: Etyka, Polityka, Seks.

Co i jak się rozgrzesza?

Książka Guerri'ego *Ja cię rozgrzeszam* to zimny sondaż włoskich konfesjonałów, który dokumentuje zupełny brak przygotowania większości księży do wykonywania odpowiedzialnej misji spowiednika i pokazuje, jak szkodliwy dla jednostki oraz antyspołeczny jest sakrament spowiedzi. Kiedy ukazała się we Włoszech w 1993 roku była równie wielkim bestsellerem jak *Kod Da Vinci* Dana Browna i Watykan próbował wszystkich środków, aby podważyć wiarygodność autora. Guerri został oskarżony na stronach „Osservatore Romano” o to, że złamał tajemnicę spowiedzi świętej. Autor obronił się: „Ja jestem dziennikarzem a nie spowiednikiem — mnie tajemnica nie obowiązuje. Poza tym jako ateista nie wierzę w święty sakrament spowiedzi”.

Konkluzje Guerri'ego były bardzo gorzkie: „W normalnych trybunałach, kiedy uniewinnia się oskarżonych, wierzy się w to, że nie popełnili oni zbrodniczych czynów. W konfesjonałach natomiast uniewinnia się osoby, które wyznały swoje zbrodnie, a rozgrzeszenie księdza zmywa całkowicie nawet najgorszą winę i zastępuje państwowe trybunały”. Jak wielokrotnie wyszło to w zarejestrowanych spowiedziach - osoby, które wyznały przestępstwa typu: zabójstwo umyślne (np. piractwo drogowe), zabójstwo z premedytacją (np. otrucie znenawidzonego ojca) czy morderstwo (np.: wyrok mafijny) — nie tylko uzyskały rozgrzeszenie win, ksiądz namawiał je wręcz, aby nie szły na policję, bo Bóg im już wybaczył i zmazał grzech.

Etyka i polityka katolicka

Kościół występując w roli „reprezentanta Boga Zbawiciela” działa przede wszystkim w sferze intymnej jednostki, próbując wywierać jak największy wpływ na jej wolny wybór oraz ograniczając do minimum jej wolność osobistą. Nie przywiązuje natomiast żadnej wagi do tego, jaką rolę jednostka powinna odgrywać w społeczeństwie demokratycznym. W spowiedziach jakie zebrał Guerri ta sprzeczność jest bardzo widoczna. „Etyka katolicka” nie uznaje na przykład za „grzech ciężki” przekrętów fiskalnych, afer korupcyjnych, nie płacenia podatków, prania brudnych pieniędzy, przemytu narkotyków, pracy dla mafii czy innych przestępstw godzących w społeczność, jak: zatrucie rzeki ściekami, wysypywanie odpadów radioaktywnych, umieszczanie w artykułach spożywczych składników rakotwórczych, itp.

Kiedy Guerri przyznał się jednemu ze spowiedników, że jest bogatym biznesmenem produkującym artykuły spożywcze, ale dodaje do nich substancje, które mogłyby prowokować nowotwory, bo tak robi konkurencja — spowiednik rozgrzeszył go z tego, ale nie chciał mu dać rozgrzeszenia za to, że stosuje środki antykoncepcyjne. Kiedy Guerri wypowiadał się, iż jest kurierem i dealerem narkotykowym, pracując dla mafii — spowiednik był bardziej zainteresowany jego cięższym grzechem — życiem w konkubinacie. Kiedy autor książki podszedł się pod księgowego, który oszukuje państwo na duże kwoty wypełniając fałszywe deklaracje podatkowe swoich klientów, aby uzyskać rozgrzeszenie wystarczył fakt, że powiedział, iż 8/1000 [1] odprowadza na Kościół, nawet bez ich wiedzy czy zgody. Natomiast kiedy powiedział, że pracuje dla komunistycznego dziennika „Il Manifesto”, bo nie dostał żadnej innej pracy jako dziennikarz i że musiał napisać tekst przeciwko lokalnemu biskupowi — rozgrzeszenia nie otrzymał. Grzech korupcji z udziałem polityka z partii prawicowo-katolickiej został jednak uniewinniony.

Spowiedników interesuje tylko seks

Sondaż przeprowadzony we Francji potwierdził, że 83% grzechów wyznawanych w konfesjonale to tzw. „grzechy seksualne”. To dziedzina, w której Kościół specjalizuje się w końcu od 2000 lat. Nie dziwi więc, że księża spowiednicy pod tym względem są najlepiej przygotowani profesjonalnie, wiedzą wszystko [2] o stosunkach seksualnych, masturbacji, miesiączkach kobiecych oraz o naturalnych metodach regulacji narodzin Billingsa i Ogino-Knausa. Nie dziwi więc, że w rozmowach o seksie w konfesjonatach czują się nad wyraz swobodnie, zadając biednym grzesznicom oraz grzesznikom bardzo krępujące pytania i często zapraszają do spowiedzi do zakrystii, aby mieć bliższy kontakt z zagubionymi owieczkami.

Jak wynika z sondażu przeprowadzonego przez Giordano Bruno Guerri'ego w jego książce, jednym z pytań padających najczęściej w konfesjonale jest: „Czy się masturbujesz?”. Większość spowiedników używa tego pytania, aby rozpocząć rozmowę na tematy seksualne i aby wywołać w spowiadającym się poczucie winy. Pytanie to jest bardzo często stawiane dzieciom w wieku komunijnym, co nasuwa wątpliwości, czy dzieci w tak wczesnym okresie powinny przystępować do spowiedzi.

Księża, reprezentujący moralność i etykę Kościoła Katolickiego, uznają masturbację na równi ze stosowaniem środków antykoncepcyjnych, a co za tym idzie — równą z zabójstwem życia nienarodzonego reprezentowanego przez plemnik.

Co myślą i mówią spowiednicy o seksie?

Dla większości księży (zwłaszcza starszych) [3], u których spowiadał się Guerri i współpracująca z nim dziennikarka - seks oralny i analny to zachowanie zwierzęce, do którego zniżają się jedynie prostytutki zachłanne na pieniądze. Księża są przyzwyczajeni do żon uskarżających się na zbyt częste zachcianki mężów i do mężów narzekających na zbyt częste bóle głowy ich żon. W pierwszym wypadku, przekonują żony do posłuszeństwa małżeńskiego, w drugim — dają mężczyznom wolną rękę do tego, by przymuszali żony do pożycia nawet siłą. Zalecają, aby małżeństwo zmówiło „Zdrowaś Maryjo” przed każdą kopulacją.

Księża nie są przyzwyczajeni do mniej konwencjonalnych zachowań seksualnych, jak kobieta wymagająca większej uwagi od męża, stosunki seksualne w trójkacie, kazirodztwo, pedofilia, gwałt. Przed takimi problemami chowają głowę w piasek i odsyłają jak najszybciej z konfesjonatu. W przypadku pedofilii rodzinnej, gdy ojciec wykorzystuje córkę — nie namawiają do pójścia na policję, lecz do ochrony pozorów i dobra rodziny. Kiedy dziewczyna zajdzie w

ciążę na skutek gwałtu lub kazirodztwa dla większości księży priorytetem jest oczywiście „życie nienarodzone”, nawet gdy gwałt był szczególnie okrutny. Niektórzy księża dają jednak rozgrzeszenie za aborcję, gdy kobieta zaszła w ciążę na skutek gwałtu.

W konfesjonale spowiednicy są bardziej wyrozumiali dla mężczyzn niż dla kobiet, stosując bez wątpienia pewne formy seksizmu i często poniżając kobiety.

Oczywiście dla kościoła na pierwszym miejscu jest rodzina będąca fundamentem wspólnoty chrześcijańskiej. Księża, u których spowiadał się Guerri byli w stanie rozgrzeszyć nawet ciężkie zbrodnie oraz każdą zdradę, byle ratować małżeństwo kościelne.

W stosunku do homoseksualistów (pomimo, że Nowy Katechizm nakazuje tolerancję), księża wykazują często pogardę, nazywając ich dewiantami oraz wysyłając do psychiatry. Doradzają zawieranie małżeństw heteroseksualnych, będących formalną przykrywką dla ich homoseksualizmu.

W konfesjonatach dzieją się jednak rzeczy najbardziej nieprawdopodobne. Niektórzy spowiednicy sami spowiadają się ze swoich „grzechów seksualnych”, jak homoseksualizm czy stosunki z parafiankami. Jak twierdzi Guerri — podczas pracy dziennikarki Claudi Rocchini — zdarzyło się zbyt wiele dziwnych przypadków, aby samoistnie nie nasunęło się pytanie, co robią spowiednicy z niektórymi stałymi grzesznicami? O tym, że po skandalu pedofilii w Kościele amerykańskim, to kolejna plama na watykańskim honorze — świadczą ostatnie seksualne skandale w Kościele włoskim.

Chyba również polscy dziennikarze ateści powinni pofatygować się do spowiedzi, by zobaczyć, co dzieje się w zaciszu naszych konfesjonatów...

Zobacz także te strony:

[Spowiedź Św.](#)

[Spowiedź siłą Kościoła](#)

Przypisy:

[1] We Włoszech, istnieje tzw. "8/1000" (osiem tysięcznych) - czyli możliwość odpisywania od własnego podatku kwoty idącej na Kościół. Księgowi wypełniający deklaracje podatkowe zwłaszcza osób starszych, odpisują tę kwotę często bez konsultacji z klientem.

[2] Przy takiej wiedzy oprócz religii, księża powinni uczyć w szkołach dodatkowo wychowania seksualnego.

[3] Innym zaskakującym odkryciem Guerriego był fakt, że we Włoszech spowiadają przeważnie księża w wieku powyżej 60 lat, gdyż to oni najczęściej zostają na plebaniach, podczas gdy młodszy idą w teren.

[Agnieszka Zakrzewicz](#)

Dziennikarka i krytyk sztuki. W Polsce pisze m.in. dla "Polityki", "Przeglądu", "Trybuny", "Art&Business", "Nie", "Faktów i Mitów". Od 1994 r. mieszka w Rzymie. Prowadzi serwis [Bez Granic](#).

[Strona www autora](#)

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 17-09-2006)

[Oryginał..](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,5029) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,5029>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl